

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kpkf.VI.40.478/2020/3.
A tanács tagjai: dr. Fekete Ildikó a tanács elnöke
dr. Remes Gábor előadó bíró
dr. Ócsai Beatrix bíró
A felperes: felperes1
cím1
Az alperes: Fejér Megyei Kormányhivatal
cím2
Az alperes képviselője: dr. Kiss Zoltán kamarai jogtanácsos
A per tárgya: ingatlan-nyilvántartási ügyben hozott 207088/2020.08.11.
számú határozat, mint közigazgatási
cselekmény jogszerűségének vizsgálata
A fellebbezett határozat: a Veszprémi Törvényszék 2.K.701.052/2020/8. számú végzése
A fellebbezést benyújtó fél: a felperes (9. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a Veszprémi Törvényszék 2.K.701.052/2020/8. számú végzését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg az alperesnek 47.000 (azaz negyvenhétezer) forint másodfokú perköltséget.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a 2020. augusztus 12-én kelt, keresettel támadott, egyszerűsített határozatával a felperes tulajdonában álló, helyiségl belterület helyrajzi száml ingatlanra – végrehajtói megkeresés alapján – az árverés kitűzésének tényét feljegyezte.

[2] A felperes keresetlevelében az alperesi határozat jogszerűségének vizsgálatát kérte.

[3] Előadta, hogy a keresettel támadott határozat jogszabálysértő, mert indokolása nem valós, nem megalapozott és téves jogértelmezésen is alapul. Kifejtette álláspontját a határozat jogszabálysértő voltáról. Hivatkozott a nyomatékos magánérdekére és a szociális helyzetére elsődlegesen teljes, másodsorban részleges személyes költségmentesség, harmadlagosan illetékfeljegyzési jog engedélyezése érdekében. Idézte a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 94-100. §-ait.

[4] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte.

[5] Az elsőfokú bíróság a 2020. október 13-án kelt 4. sorszámú végzésével a keresetlevelet visszautasította a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés j) pontja alapján. Megállapította, hogy a felperes a 2. sorszám alatt kiadott hiánypótlási felhívás teljesítésére rendelkezésre álló határidőben a keresetlevele hiányosságait nem pótolta, és emiatt az érdemben nem bírálható el.

[6] A felperes a végzés ellen fellebbezést jelentett be. Előadta, hogy a fellebbezett határozat jogszabálysértő, mert indokolása nem valós, nem megalapozott és téves jogértelmezésen is alapul. Ezután megismételte álláspontját a keresettel támadott határozat jogszabálysértő voltára vonatkozóan. Hivatkozott a nyomatékos magánérdekére és a szociális helyzetére elsődlegesen teljes, másodsorban részleges személyes költségmentesség, harmadlagosan illetékfeljegyzési jog engedélyezése érdekében. Idézte a Pp. 94-100. §-ait, azaz lényegében a keresetlevelében foglaltakat ismételte meg.

[7] Az elsőfokú bíróság a 2020. október 6-án kelt 6. sorszámú végzésével a felperest a fellebbezése hiányainak pótlására hívta fel a másodfokú bíróság döntésére vonatkozó határozott kérelem, valamint a fellebbezést megalapozó jogszabálysértés körében. Rögzítette, hogy a másodfokú bíróság nem a közigazgatási határozat, hanem az elsőfokú bíróság 4. sorszámú, keresetlevelet visszautasító végzésének jogszerűségét vizsgálja. Figyelmeztette a felperest a hiánypótlás elmulasztásának jogkövetkezményére: a fellebbezés visszautasítására.

[8] Ezt követően a felperes a fellebbezését azonos tartalommal ismételten előterjesztette.

Az elsőfokú bíróság végzése

[9] Az elsőfokú bíróság a 2020. november 16-án kelt, fellebbezett végzésével a felperes fellebbezését visszautasította a Kp. 113. § (2) bekezdése alapján.

[10] Végzésének indokolásában rögzítette, hogy a felperes fellebbezése a hiánypótlási felhívás ellenére nem felel meg a Kp. 100. § (2) bekezdés b) és c) pontjaiban írtaknak, mert a felperes nem jelölte meg, hogy a 4. sorszámú, keresetlevelet visszautasító végzést miért tartja jogszabálysértőnek, és a másodfokú bíróság döntésére vonatkozó határozott kérelmet sem terjesztett elő.

A fellebbezés és az észrevétel

[11] A felperes a végzés ellen fellebbezést jelentett be. Előadta, hogy a fellebbezett határozat jogszabálysértő, mert indokolása nem valós, nem megalapozott és téves jogértelmezésen is alapul. Ezután újból megismételte álláspontját a keresettel támadott határozat jogszabálysértő voltáról. Hivatkozott a nyomatékos magánérdekére és a szociális helyzetére elsődlegesen teljes, másodsorban részleges személyes költségmentesség, harmadlagosan illetékfeljegyzési jog engedélyezése érdekében. Idézte a Pp. 94-100. §-ait, azaz újfent a keresetlevelében, valamint a 4. sorszámú, keresetlevelet visszautasító végzés elleni fellebbezésében foglaltakat ismételte meg. Tárgyalás tartását kérte.

[12] Az alperes a fellebbezésre tett észrevételében elsődlegesen a fellebbezés visszautasítását, másodsorban annak érdemi elutasítását kérte. Perköltséget számított fel.

A Kúria döntése és jogi indokai

[13] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[14] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül.

[15] Az elsőfokú bíróság végzésében részletesen idézte az irányadó jogszabályokat, és azok alapján helytálló döntést hozott a 4. sorszámú, keresetlevelet visszautasító végzés elleni felperesi fellebbezés visszautasításáról, amivel a Kúria is egyetértett.

[16] A felperes a fellebbezést visszautasító végzés elleni fellebbezésében is csak általános hivatkozásokat adott elő, azokat nem fejtette ki, nem részletezte. Így a Kúria is csak megállapítani tudta, hogy az elsőfokú bíróság a keresetlevelet visszautasító végzés elleni felperesi fellebbezéssel összefüggésben hiánypótlást, az abban foglaltak pontosítását, egyértelműsítését, konkretizálását tartotta szükségesnek, aminek a felperes tényszerűen nem tett eleget, hiszen a fellebbezését azonos tartalommal terjesztette elő ismételten, a felhívásban foglaltakra egyáltalán nem nyilatkozott; így pedig az elsőfokú bíróság megalapozottan, az irányadó jogszabályok helyes értelmezésével döntött a fellebbezés hiánypótlás elmaradása miatti visszautasításáról a Kp. 113. § (2) bekezdése alapján.

[17] A jelen másodfokú eljárás tárgyát kizárólag az elsőfokú bíróság fellebbezést visszautasító végzése jogszerűségének vizsgálata képezte, ezért a Kúria az ügy érdemével –

az alperesi határozat jogszerűségével – kapcsolatos felperesi fellebbezési érvek vizsgálatába nem bocsátkozhatott.

[18] Ami a felperes költségkedvezmény iránti kérelmét illeti, a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény (Kmtv.) 11. § c) pontja egyértelmű rendelkezést tartalmaz a tekintetben, hogy a fél részére nem lehet költségkedvezményt engedélyezni, ha az eljárást megindító kérelmét (beadványát) a bíróság visszautasítja. A felperes keresetlevelének visszautasítására tekintettel a költségkedvezmény iránti kérelme – a törvényi kizáró rendelkezésre tekintettel – érdemben nem volt vizsgálható.

[19] Minderre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

[20] *A fellebbezést vissza kell utasítani, ha a fél a hiánypótlási felhívás teljesítésére rendelkezésre álló határidőben a fellebbezés hiányait nem pótolta, és az emiatt nem bírálható el. A keresetlevél visszautasítása esetén a felperes költségkedvezmény iránti kérelmének – törvényi kizáró rendelkezésre tekintettel – nem lehet helyt adni.*

Záró rész

[21] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A végzés elleni fellebbezés elbírálása körében a másodfokú eljárásban tárgyalás tartására – a felperes ilyen irányú kérelme ellenére – törvényes lehetőség nincs.

[22] Az alperes költségeinek megfizetésére a sikertelenül fellebbező felperes a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles. A Kúria a másodfokú perköltség viseléséről, összegéről a Pp. 82. § (1)-(3) bekezdéseire, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletben foglaltakra is figyelemmel döntött, megállapítva, hogy a felszámítás – a fellebbezésre tett észrevétellel kapcsolatos részében – a jogszabályoknak megfelelő és arányos volt. Tárgyalás tartására a fentiek szerint nem került, nem kerülhetett sor, így az azzal kapcsolatos költségek felszámítását a Kúria elfogadni nem tudta.

[23] A másodfokú eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyi illetékmentes.

[24] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

